

sætning m.v. vil fortsætte. F.eks. skal visse udsætninger koordineres med eller godkendes af Skov- og Naturstyrelsen, jf. Naturbeskyttelseslovens § 31.

Til § 64

Bestemmelsen er en videreførelse af ferskvandsfiskerilovens § 31 og omhandler den kreds, som kan foretage udsætninger m.v. Udsætninger har hidtil kunnet foretages også af foreninger, selskaber og personer. I § 64, stk. 1, indføres tillige som noget nyt, at selskaber, foreninger og personer kan autoriseres til at foretage andre fiskeplejerelevante aktiviteter end udsætninger. I praksis kan en fiskeriforening autoriseres til f.eks. at foretage elfiskeri, med henblik på opfiskning af moderfisk i forbindelse med klækning.

Til § 65

Bestemmelsen er en videreførelse af ferskvandsfiskerilovens § 32 og saltvandsfiskerilovens § 32, stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan under hensyn til udsætninger træffe bestemmelser om fiskeriets udøvelse, herunder om fiskeriforbud i en nærmere angiven periode, hvis dette er nødvendigt f.eks. for at sikre, at der ikke udøves fiskeri i et område, hvor der foretages udsætninger.

Til kapitel 13

Havbrug

Bestemmelserne er en videreførelse af § 14 i saltvandsfiskeriloven om krav til tilladelse til havbrug, der etableres i saltvandsområder. I forslaget er en række bestemmelser dog afkortet noget, ligesom bestemmelsen for at lette overskueligheden er opdelt på flere paragraffer.

Til § 66

Bestemmelsen fastlægger, at opdræt af fisk på dansk fiskeriterritorium, dvs. i saltvand som hidtil kun må finde sted efter tilladelse. Etablering og drift af havbrug kræver også tilladelse i henhold til anden lovgivning og fra andre myndigheder, herunder bl.a. godkendelse i henhold til regler fastsat med hjemmel i Miljøbeskyttelsesloven. Administrationen er koordineret mellem myndighederne, som det fremgår af lovtæksten, jf. stk. 2. Det er indtil videre hensigten at opretholde denne ordning.

Til § 67

Efter bestemmelsen kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, i overensstemmelse med hvad der gælder efter saltvandsfiskerilovens § 14, stk. 1, sidste

pkt., fastsætte regler om udstedelse af tilladelser til etablering og drift af havbrug. En direkte hjemmel for ministeren i saltvandsfiskerilovens § 14, stk. 3, til at fastsætte regler om afgrænsning af fjordområder, er taget ud af lovtæksten. Dette skyldes, at denne bemyndigelse er omfattet af bemyndigelsen til at fastsætte regler om udstedelse af tilladelser. Afgrænsningen af fjordområder har betydning i forhold til det forbud imod etablering af nye havbrug i fjorde, der videreføres i § 68.

Desuden er bestemmelsen i saltvandsfiskerilovens § 14, stk. 8, om, at ministeren kan fastsætte et årligt gebyr i forbindelse med havbrugsdrift, ikke gentaget i forslaget. Beløbet skulle anvendes til ophjælpning af fiskebestandene og forskning i akvakultur. Gebyrbestemmelsen har aldrig været anvendt, og der har heller ikke været planer om dette.

Til § 68

Bestemmelsen viderefører saltvandsfiskerilovens § 14, stk. 2, om, at der ikke kan gives tilladelse til etablering af nye havbrug i fjordområder. En mulighed i saltvandsfiskerilovens § 14, stk. 4, for ved dispensation at tillade nye havbrug i fjorde videreføres ikke. Dette skyldes, at praksis vedrørende havbrugstilladelserne nu må anses for så fastlagt, at der ikke er brug for dispensationsmuligheden, som i praksis ikke har været anvendt en årrække.

Til § 69

Bestemmelsen om, at der ikke må lægges hindringer i vejen for lovlig havbrugsdrift, er en videreførelse af saltvandsfiskerilovens § 23, hvorefter den, der lovligt har etableret havbrug, ikke må fortrænges fra stedet eller foreløbigt fjernes fra driften af bruget.

Der tilsigtes ingen realitetsændringer i denne beskyttelse af havbrugsdriften. Bestemmelsen beskytter imod hindringer, der f.eks. kunne fremkomme ved fiskeritaktiviteter eller sejlads. Det forudsættes, at der i forbindelse med havbruget overholdes alle regler og vilkår vedrørende afmærkning m.v.

Til § 70

Bestemmelsen viderefører i stk. 1 saltvandsfiskerilovens § 14, stk. 6, om, der kan udstedes regler om helt eller delvist forbud mod fiskeri på havbrugets område. Stk. 2 viderefører saltvandsfiskerilovens § 14, stk. 7, om, at den, der har tilladelse til havbrug, kan meddeles tilladelse til at fange eventuelle fra havbruget undslupne fisk med nærmere angivne redskaber. Bestemmelsen har betydning, da ellers kun erhvervsfiskere ville kunne drive dette fiskeri.